

Om
Tidskrift for Sprogviden.

Indlæg af:

C. Schaffslitzky de Mückadell og
H. Hammerich. 20.2.1923.

og

Indledende Bemærkning af F. Gold.

Forslagets [haves ikke] Forelæggelse. 3.4.1923.

Sølieutenant - Selskabet.

ad H^{rs} Møde den 20/2 1923

Redaktøren af Tidsskriftet,
Kaptajn Schaffalitzky de Mucka.
dell's Indlæg:

Naar jeg casten for
fyrede Gang i Sølieutenant-
selskabets Person lillade
mig at legge Beslag paa
Selskabets Opmarksomhed
da er det - det selvsagt
jeg ardegt - denne Gang
ikke frivilligt men
forarsaget ved det An-
greb der sidste Tirsdag
rettedes mod Redaktio-
nen af Tidsskrift for
Godeaar.

Dette Angreb fal-
der i to ganske bestemte
del, et Angreb in
generalia paa Tids-
skriftets Lødelighed og
et in specialia paa
den af afdøde Kom-
mandør Schoustrup
forfattede Artikel "Gan-
ke Minder og Skudvorer"
Jeg skal tillade
mig at behandle begge
Angrebene særskilt og
da Angrebet paa Kom-
mandør Schoustrups
Artikel først.

Som Indledning skal
jeg først referere at jeg
paa Opfordring fra
Formanden har beslut-
tet ikke at lade denne
Artiklbrakte fortsattes
da jeg efter Forman-
dens Anstaltning og
Lt Stammerske Udtal-
else maa gaa ud

fra at der blandt ad-
skillige af Selskabets
Medlemmer formodes at
Artiklerne ikke høres
hjemme i Tidsskrift
for Lovsien og selvom
der er andre der mener
det modsatte forekom-
mer det mig fuldt ud
betragteleg Grundlag
for at stoppe Artikel-
rækken at der er en
Mistænning betydelig
Tidsskrift for Lovsien
bør efter min Mening
kun arbejde paa Teltet
hvorom der høres
fuld Eenhed blandt
Selskabets Medlemmer.

Dans Mistæn-
ning blev mig bekendt
sidste Mandag Kl 2
Efter da LA Haunrich
i en Telefonsamtale
med mig underrettede
mig om at han næste
Dag udenfor Dagordi-
nen vilde forekomme
med A Auger paa
Artiklerne og ydermere
paa hele Tidsskriftets
Ledelse og jeg svarede
LA Haunrich at jeg
beklagede ikke at Kun-
ne komme betydelig —
jeg skulde arlig hell
ud til Mandag og
kunde meget daarlig
forandre dette med
saa kort Farsel.

2
L.A. Haunurich erklærede
at Angrebets Kunde ikke
opsattes og jeg henviste
ham da til at lade
Sagen gaa til Told-
giftsraadet.

En Telefonsamtale
midt i en travl Arbejds-
dag er imidlertid ikke
sædvanlig egnet til at oplyse
en Sag i sin Stikhed
og først da jeg ved
min Stenkorsets forfandt
L.A. Haunurichs Mani-
skript til Angrebets gik
dette alvorlige Karakter
og skarpe personlige Ad-
dræse puds op for
mig. Jeg fortalte mig
- det behøves sig ganske
- meget ildt blørt over
at dette Angreb skulde
række indom mig for
helt Selskabets Gavn
uden at jeg kunde for-
svare mig og med per-
sonlig fortalte mig
krænkelse over den
stummarieste Fremgangs-
maade der anvendes
indom mig da jeg
selvom jeg vedr. Kom-
me behøvede - dog ikke
ville kunne haat at
udarbejde et blot no-
gentende udfordrende
Forsvar. Ej heller behøvede
det mig at blive stæv-
net til et sædvanligt
uden Raad og Barm-

byrighed med 24 Timers
Farsel. Lagen havde en
ultimatunkarakter som
ikke ugang en Ismet
Pacha havde behøvet
at skamme sig over ved
en Müdaviatkonference
og at sæbent ulduna-
tium følge sig mig
uqulunde forplejig
til at følge, svarbud
følge sig mig belstynst
til at afvise en sæntan
Fremgangsmaade.

Fra Iskabets
Formand forelaa der
ingen opfordring til
at sænke Arbejdet
kun. En sæntan opfordring
er Reaktions selvfølgelig
pligtig til at følge og
selvom jeg vilde stille
mig i allerhøjeste Grad
paa Bagbenene vilde
jeg aldrig have kunnet
afslaa at sænke Fort-
sættelsen indtil en
eventuel Valgrets be-
delse forelaa.

Tirsdag morgen
søgte Formanden mig
paa mit Kontor men
traf mig ikke. Han
mandag i midtertid
der et Brev fra mig
hvori jeg bestemte pois-
tende at jeg ikke
kunne give Mode-
og kære til Aktionens
Gunnariske Fremgangs-

maade ej heller vide.
Jeg fremhævede i Bro-
det at jeg havde ønsket
at høre Kritikken fra
Selskabets Formand
der jo er Tidsskriftets
hædervær.

Jeg hørte derefter
indet Ord om Sagen
da jeg var oplagt af
Konferencen med Spar-
kommissionen hele Dagen
og jeg undro mig at
jeg gik ud fra at
Sagen var udsat til
en Forhandling mellem
Formanden og mig
kunne Komité istand
være at Formanden
overfor mig kunne
udtrykke sin tilj.

Jeg blev derfor i
nogen Maade forbas-
ret da jeg Onsdag
Morgen befandt at
Sagen var bleven be-
handlet i Selskabet
selvuds for min Fra-
værelse og jeg takkede
omgående Formanden
at jeg ejede den frem-
satte Kritik ønskede
at prægede min Til-
føjelse som Redaktør
ved Udvalget af Valg-
perioden.

Jeg skal ikke
trække de Større gærli-
gere med videre Detail-
ler men blot sige at

jeg personlig har følt
mig dybt krævet over
den Fremgangsmaade
man har anvendt over-
for mig med bortset fra
Lagans Realitet.

Et Sammenhæng
har ventligt anført at
hans Angreb ikke havde
nogen personlig Adresse
men jeg maa paa det
bestemteste have at
hans Redaktion forstaaer
at hans Redaktion har
forringet Tidsskriftets
Anseelse og ødelagt
dets Niveau saa man
jeg opfatter dette som
saa graverende Beskyl-
dninger som vel medlød
indod mig thi det er
mig og mig alene du
har Answeret for den
omhandlede Artikel.
Jeg har ikke nogen
"Broder Mik" ved Siden
af mig i Redaktions-
anliggender og Skylden
- om det er en Skyld-
fælden ene og alene
paa mig. Jeg findes
ej heller noget forkast-
ligt i at Angrebet er
personligt - uanset
man svarer for sit
Elevende - men jeg føler
mig i højeste Grad
brostholden over at
dette skarpe Angreb
rejses mod mig uden

4

at jeg er personlig ledede
efter at have fået
rimeligt tavselt til at
udarbejde mit Forsvar.
De skriver mindre det
gamle Ord om at „Les
absents our Soujourns
font“ og det er mig
komplet uforståelig
hvorfor det fremførte
Angreb ikke kunde
opsattes 8 Dage.

Jeg skal dernæst
gaa over til Jacques
Realitet og principer
at afvise Kommandør
Schoustrup absolut
ingen Skyld har. Han
kunde selv Towl om
hvornædt Artiklen egide
sig til Tidsskriftet, han
var direkte opfordret
af mig til at skrive
den og han havde
givet mig videste
Tilmeddel til at bygge
og rette i den, hvad
jeg forøvrigt gjorde i
det store Udsagn.

Mit Møde med
Artiklen var at bringe
lidt fornøjligt Staf
ind i Tidsskriftet og
jeg havde som Uagtsom-
penet derfor en Arti-
kel som Kommandør
Schoustrup i januar
1921 havde skrevet i
Tidsskriftet. Den hed
„Hvad man kan se i

gamle Marmekalendere
og uidehavets Munde
og Anekdoter fra en
svunden Tid. Overfor
denne Artikel har jeg
aldrig hørt et eneste
ord Kritik - skønt den
har været to Måned si-
den, hvor Tidsskriftets
Forhæd blev diskuterede
jeg har troet mig fra
flere Tider faaet op-
fordring til at fortsætte
i samme Spor og jeg
haavde derfor ikke
mindste Maade Besøn-
delighed ved at fortsæt-
te.

Herfor kom yderligere
at jeg faaet det ganske
jernagtigt mig ved over-
gangen til en ny Tid
hvor Læserofficerstrop-
pet er forsvundet at
lade en gammel Officer
berette om denne Forti-
dens Type og jeg haavde
ogsaa hørt et Kind
Schoustrups Opmerk-
somhed paa dette
Punkt. Yderligere haavde
jeg en Plan om at
skaffe Tidsskriftet Ina-
pas i videre Kredse
og haavde den tænkt
mig i Løbet af Forsø-
get at rette en Hen-
vendelse til Marine-
foreningens Medlem-
me. Artiklen er da

gaa efter Konference
 mellem Reaktionen
 af "Uden Dømt" og
 mig bliver optaget i
 dette Tidsskrift af
 da Heftet ved Kaplt
 Baugbølls Artikel om
 Udenwærelse og
 indværelse; Indværelsen
 var foretaget med kraf-
 ty og den skabelig Bal-
 last fandt sig at det
 tjente Formålet godt.

jeg havde til Yn-
 sigthed forladt Artiklen
 for os af Marinens
 mest afdelte aldre offi-
 cers, hvis personaltun-
 uske tiden er uventet
 de og diskutere nogle
 af Røttens med
 ham.

jeg beklager paa
 det dybeste at Artiklen
 har tagt Mestens mig,
 skont jeg selvfølgelig ikke
 forstod den, og jeg
 føler mig forpligtet
 til efter dette Fejl-
 greb at tage Konse-
 kvensen ved at fra-
 træde Reaktionen ved
 udøbet af min Funk-
 tionstid, men jeg
 skal i guleude
 næste at jeg med
 mig Bitterhed
 betragter den Maade
 hvorpaa man har
 gjort Angrebet op

og udenfor Dagordenen
saalids at de der har
Interesse i Sagen kan
komme delstede saer

ind og mig. Jeg finder
denne Fremgangsmaade
ikke alene afskrækkende
for de af os der sætter
en An i at arbejde i
Selskabets Tjeneste og at
brøde offentlig frem
og sig finder den ganske
uudnyttelig. En simpel
Kunststilling vilde
have givet til det sam-
me og jeg siger saerligt
at skal det være Skik
at stille Folk til Doms
med 20 Timers Tarsel
uden Skyld af forega-
ende Konference og
uden Mulighed for at
forsvare sig saa vil
jeg i det mindste i Fle-
skiden ikke arbejde i
Selskabets Tjeneste.

Den anden del
af Angrebet er af en
helt anden Karakter
og efter min Mening
i nogen Maade forstæn-
dig. Jeg havde blot
brudt at høre den
paa Tidsskriftets Møde
i Oktober da jeg selv
var stillet inde paa
- og udførlig redegjorde
for Tidsskriftets Forhald
Jeg redegjorde for
for Tidsskriftets Åron-
neste Situation og
dermed for dets Livs-
Fremtid. Den anden

erklærede sig at sig saa
 meget paa den fordi
 det blev stadig svarer
 at saa Folk til at
 skrive om maritime
 Emner særlig de vi
 maatte regne med
 at vi i Fremtiden
 vilde vare afskaarne
 fra at saa Artikler
 fra Verftets Teknikere
 der derfor mig har
 udtalt at de ikke
 vilde skrive i Selskabets
 Tidsskrift eftersom de
 ikke var Medlemmer
 af Tidsskriftet. Jeg
 refererede at det fra
 Kaptajn Lundeke var
 fremskudt Forslag
 til en Styrelsesregulering men
 at jeg foretog ikke
 saa sig fremskudt i denne
 Sag og jeg lagde Selskabets
 Medlemmer paa
 Hinde at gaa Bifog i
 den kommende Tid.

Til disse mine
 Bemærkninger stilledes
 ikke mine egne Forspørg-
 sel fra Forsamlingen,
 og heller stilledes der
 noget Forslag og jeg
 betragtede - og jeg
 synes med fuld Ret
 - Selskabets Medlem-
 mer som enige med
 mig i A og B.

Saaes der nu

H. Maandens efter frem-
Rommene baade Kritik
og Forslag saa er jeg
sig heller i mine Ode Maaned
Kraunket droven, det
er en puelst seglig og
beretligt Kritik, der
blot gaar laengst videre
end jeg havde seet
mig eventuelt Reformu-
-jig er blot en Smule
fremadret over at denne
Kritik ikke er kommen
til Ode ifrom Efferaen
men disse mine Frem-
ring er en rent personlig
Gag.

Jeg skal da først
bemærke at Tidsskriftet
har gennemgået en meget
væsentlig Periode og at
jeg har betragtet det
som Redaktørens første
Skridt at sikre Tid-
skriftets økonomiske
Basis. I Aarene 1919
og 1920 - ja helt ind i
1921 - rautes Tidsskrif-
tet haardt af Dyrskiden.
Det blev nødvendigt at
forhøje Kontingenter til
Selskabet og man must-
tede til denne Forhøjelse
den bestemte - og ganske
berettede - Fremgang at
Kontingenterne maatte
ned gaa. Det gik det
da først og fremmest
om at realisere Udgif-
terne og dette er lykket

huvord af Selskabets
Medlemmer der ønske
Efterretninger fra frem-
mede Manner til de
Sine fremmede Fædresky-
ter som f. Eks. "Proce-
dure" der behandles
dette Uans aldelis for
Treffeligt og saa lade
F. f. S. give et kort
Uddrag saaledes som
Kapt. Borge gjorde det
i sin Tid, for hvedet
han fra alle Sider horte
maanedne Amerikanske
Krigs- ~~h~~ har allerede
for flere Maanedu si-
den truffet Afstale med
en af Officererne i
Staadens Stab herom
og været med Rette et
gode Resultat af disse
Samvendinge.

Saa man saaledes
betovener den sidste
Aargang af F. f. S. da
man naar endnu at
den har maattet
ginde Nads til Kapt.
Toms Inspektion
der har været Reaktio-
nen betruet fra Sants
Maaned og hvis Skon-
deligt talte afhang af
om vi havde Ting
til at trykke det.
At vi ved Tid af
dette Skjede har Røst
med "de smaa Skole"
regner sig mig i al

Betskedsmedet til Ore
 thi dette Arbejde kostede
 os ikke mindre end
 2000 Kroner der ellers
 maatte være taget
 af Selskabets Midler,
 hvad du var agin-
 ligt. / I det Romme
 kan vi det ogsaa oven-
 nedvæntigt at "Kone
 med de smaa Heste"
 thi vi kan ikke holde
 Annonceafdelingen
 oppe - der vil gaa
 ca 1000 kr om ugen
 og hvis Selskabets Ar-
 bejde heller kan faa
 Fødder. Hvis Effe-
 mand faar uret til
 Hovro med dette. //
 Jeg har nu i
 Hovedsagen bevarer
 den nye Kretsk og
 skal nu huse alle
 at man svarer de-
 sequent den nye
 Reaktion for at han
 kan deltage i Ud-
 valgets Arbejde.

C/B
 /

Offentligt Selskab.

11te Møde den 20/2 1923.

Løjtnant K. Hammerichs Indlæg

Mine Herrer!

Naar jeg tilfældigvis staar her i-
klædt i Festdragt, saa symboliserer det glimren-
de den Stemning, jeg er kommet i ved at overvæ-
re Forhandlingerne her i Aften. For jeg har med
Glæde konstateret den Interesse, der er skabt
om "Tidsskrift for Søvesen" her i Selskabet.
En Interesse som forhaabentlig vil vare ved og
som vor ærede Redaktør sikkert med mig vil glæ-
de sig over. Det var dog altid et Resultat!
Dermed har jeg med Glæde konstateret, at Fort-
sættelsen af den omdiskuterede Artikelrække ik-
ke vil komme. Det var dog altid et andet Resultat,
som jeg tænker mange med mig vil glæde
sig over. Jeg bad forrige Tirsdag om Selskabet
vilde tage Spørgsmaalet op til velvillig og hur-
tig Behandling og jeg udtalte Ønsket om, at mit
Indlæg ikke alene maatte give sig Udslag i De-
bat, men ogsaa i et praktisk Resultat. Og det
synes mig som om alt dette er ved at lykkes i
en glædelig Grad. Og dermed har jeg egentlig
talt opnaet, hvad jeg tilsigtede.

Jeg maa takke Redaktøren for de frem-
komne Oplysninger og Redegørelsen, som vi sik-
kert alle med stor Interesse har paa hørt og gen-
nem længere Tid har inddeset, og det var da al-
tid et trede Resultat! At komme nærmere ind
paa de forskellige Spørgsmaal, ser jeg mig i Af-
ten ikke i Stand til dels paa Grund af den frem-
rykkede Tid, dels fordi jeg ikke er i samme lyk-
kelige Tilfælde - som Redaktøren forrige Tirs-
dag - forinden Mødet at kende det Indlæg, der
vilde fremkomme. At "Tidsskrift for Søvesen"
ikke er noget rent teknisk Tidsskrift ved jeg

meget vel. Men dette udelukker ikke Sammenlig-
ning med tekniske Tidsskrifter og dette udeluk-
ker heller ikke at man for Tiden i Valget af
Artikler bør tage størst muligt Hensyn til de
søkrigsvidenskabelige Spørgsmaal. Men iøvrigt
vil jeg tro, at en nærmere Drøftelse af Redak-
tionens Organisation hører hjemme i et Udvalg.
Endnu er Sagen for lidt forberedt. Og jeg hen-
viser derfor til mit tidligere Indlæg, der gik
ud paa Nedsættelse af et Udvalg til eventuelt
at fremkomme med Forslag til Lovændring "Tids-
skrift for Søvesen" vedrørende. En nærmere
Drøftelse i et Udvalg af dette Spørgsmaal vil
- uafhængig af hvilket Resultat der opnaas -
være i Selskabets Interesse.

Tilbage staar saa kun den atter i Af-
ten mod mig rettede personlige Kritik i Anled-
ning af den af mig anvendte Fremgangsmaade. Det-
te er synes jeg forsvrigt-et temmelig uvæsent-
ligt Moment i Sagen og af ganske sekundær Betyd-
ning, men da den er blevet gjort til Genstand
for en saa indgaaende, næsten lidenskabelig
Kritik, skal jeg ofre den et Par Ord og beder
om Selskabets Taalmodighed et Par Minutter.

Som jeg nævnte i min Indledning i
Tiredags, var det ikke nogen særlig misundel-
sesværdig Opgave jeg havde paataget mig. Det
staar mig ganske klart at jeg udsatte mig for
Kritik, da man dog ikke kan forlange, at et
Selskab med mere end 200 Medlemmer i alld Al-
dre skal se ens paa alle Spørgsmaal.

Se selv det allereværeste Artilleri
er jo rykket frem imod mig. Og der er forment-
lig blevet anvendt de allerfineste Principer
for Indskydning og Beskydning. Og dog man jeg
sige, føler jeg mig ikke i mindste Maade ramt,

hvad der formentlig kommer af, at jeg mener at kunne forsvare mit Standpunkt. Jeg er blevet beskyldt for at have forceret Sagen frem paa en ganske ungdvendig og utiltalende Maade. Der er et gammelt Ord, der siger, at Hensigten heliger Midlet. Uden at jeg fuldkommen vil bekendegive mig som Tilhænger af denne jesuitiske Lære, maa jeg dog indrømme dens Berettigelse nu og da. Hensigten for mig var at skabe Liv og Interesse om Spørgsmaalet, hvad der absolut er lykkedes. Og Midlet hertil var og maatte være at bringe Sagen frem her i Salen. For i Tidsskriftet nyttede det jo ikke noget. Da Kommandør Schoustrups Artikel fremkom, modnedes hos mig den Tanke, at nu var der en Lejlighed til at bringe Spørgsmaalet frem. Her maatte Selskabet være det rette Forum, hvorfor jeg om Mandagen sendte mit Indlæg til saavel Selskabets Formand som Redaktøren, der var indforstået med, at jeg ønskede at fremkomme med det næste Dag. Formanden søgte forgæves at faa Redaktøren i Tale, idet jeg selvfølgelig paa Formandens Opfordring kunde gaa med til at tilbageholde mit Indlæg, saafremt der blev givet Garantier for, at Fortsættelsen af Kommandør Schoustrups Artikel ikke kom. Det lykkedes hverken Bestyrelsen eller mig at faa Redaktøren i Tale i Løbet af Tirsdagen og saa sent som Kl. 7 Aften afholdtes Bestyrelsesmøde, hvorefter det meddeltes mig, at der fra Bestyrelsens Side ingen Hindringer vil blive lagt mig for at fremkomme med mit Indlæg, idet man dog betydede mig, at Diskussion bagefter vilde blive afbrudt paa Grund af Redaktørens Fraværelse. Da saaledes hverken Redaktør eller Bestyrelse direkte modsatte sig Fremkomsten af

T
- 07 der blev en samtale
forest en direkte Forening
lang med Redaktøren

mit Indlæg, lod jeg dette fremkomme først og fremmest for at gavne Sagen. Det er blevet mig meddelt, at min Fremgangsmande har saaret Redaktøren. Ja, jeg har det fra ham selv! Jeg maa beklage dette meget, men samtidige understrege, at dette selvfølgelig ikke har været min Hensigt. Takket være Kommandør Topsøe-Jensen fik jeg i Tirsdags en glimrende Lejlighed til at udtale min uforbeholdne Anerkendelse af og Agtelse for Kaptajn Schaffalitzky de Muckadell som et af Selskabets mest alsidige og arbejdssomme Medlemmer baade som Redaktør-Formand og Foredragsholder. Dette var for mig en saa selvfølgelig Kendsgerning, at jeg ikke kunde tænke mig, at nogen vilde drage mine Anskuelser herom i Tvivl. Men dette gentager jeg gerne i Aften, samtidig med at jeg udtrykker min Beklagelse over at Redaktøren har følt sig forurettet ved min Fremgangsmande.

Der er blevet talt om, at jeg har anvendt Overraskelsesmomentets Betydning indtil sidste Draabe. Heller ikke dette kan jeg se. Vor Redaktør, som ogsaa er Strateg, maa dog indrømme mig, at selv 24 Timers Varsel ganske svækker Princippet i Overraskelsesmomentet. Ord og Ord og Ord skal for mig ikke bortforklare, at det har været gavnligt at bringe Spørgsmaalet frem her i Salen, samt det Faktum, at det har ført til et positivt Resultat. Om andre Fremgangsmander havde gjort det samme hører nu hjemme i Hypotesernes Verden. Dog som jeg nævnede før, forlanger jeg ikke, at vi alle skal være enige. Men naar man vil bedømme min Handlemande, vil jeg blot finde det rimeligt, at man bedømmer den ud fra det Synspunkt, at Selskabets Indflydelse paa Redaktionen er for svag og nærmest

T
- og der blev som sagt
forrest en direkte Forhånds-
ling med Redaktøren -

jeg har nemlig:

af tilbagevirkende Kraft, hvilket vi jo forny-

lig har haft et Eksempel paa.

Selskabet et Udvalg.

Til Slut vil jeg overfor Selskabet

udtale, at hvad jeg har gjort er dikteret ude-

lukkende af Ønsket om at tilvejebringe Bedring

i et bestemt Forhold, hvorfor jeg mener at ha-

ve handlet i det Selskabs Aand, som jeg respek-

terer og agter.

Udgivelsen af Tidsskriftet er jo en af Selskabets No-

vedtagelser, og vi er derfor sikre paa, at Selskabets Medlem-

mer ikke vil sky noget Offer for at holde det paa saa høj

en Standard som paa nogen Maade muligt, men vi har intet G-

jældt håbet blinde for de store Vanskeligheder, Tidsskrif-

tet altid har at kæmpe med, navnlig i pøkonomisk Henseende,

paa Grund af vort Selskabs eksklusive Art og Forholdsvis

ringe Medlemsantal. Vi kan ikke lade en Redaktør saaledes,

at han navnlig faar sit Arbejde betalt efter Fortjeneste,

og vi kan ikke betale saa høje Forfatterhonorarer, at dis-

se kan være særligt tillokkende paa de eventuelle Bidrag-

ydere, vi saa derfor i ikke ringe Grad regne med, at Arbej-

det i Tidsskriftet som tidligere udføres af Interesse for

Selskabet og dets Virksomhed, med andre Ord af rent ideale

Grunde, og det vilde dog heller ikke være rigtigt, hvis vi

ikke havde at holde Redaktør og Forfattere saa nogenlunde

skadeløse for det Tidstab, de lider under Arbejdet for

Tidsskriftet, hvilket naturligvis ikke forhindrer os i stå-

dig at være i Gæld til de Medlemmer, der arbejder til For-

del for denne Del af Selskabets Virksomhed. Jeg frembringer

altså dette, fordi vi endelig vilde have, at den Omstan-

dsitet, at der paa et enkelt Punkt er fremkommet Kritik af

Selskabet, paa nogen Maade skulde betyde, at man indenfor

Selskabet havde glemt den Taknemmelighedsregel, hvori vi

altid til den nuværende Redaktør for hans store og udmærkede

arbejde for Tidsskriftet, hvortil jo til Overflod kommer

at vi har Schaffalitzky de Muckadell gennem sin øvrige

rige Virksomhed i Selskabets Tjeneste som mangeårig For-

mand og stærkt påvirket Foredragsholder i fremragende

T
10 10 -
hømt
pind

den 3 April 1925

(6 Marts 1925)

Paa Søløjtnantsselskabets Møde den 6' ds. blev der nedsat et Udvalg,

og det er dette Udvalgs Betænkning jeg i Aften skal have den Ære at fremføre for Selskabets Medlemmer, men forinden maa jeg maaske fremsætte nogle indledende Bemærkninger.

Udgivelsen af Tidsskriftet er jo en af Selskabets Hovedopgaver, og vi er derfor sikre paa, at Selskabets Medlemmer ikke vil sky noget Offer for at holde det paa saa høj en Standard som paa nogen Maade muligt, men vi har intet Øjeblik været blinde for de store Vanskeligheder, Tidsskriftet altid har at kæmpe med, navnlig i pekuniær Henseende, paa Grund af vort Selskabs eksklusive Art og forholdsvis ringe Medlemsantal. Vi kan ikke lønne en Redaktør saaledes, at han virkelig faar sit Arbejde betalt efter Fortjeneste, og vi kan ikke betale saa høje Forfatterhonorarer, at disse kan virke særligt tillokkende paa de eventuelle Bidragydere, vi maa derfor i ikke ringe Grad regne med, at Arbejdet i Fremtiden som tidligere udføres af Interfesse for Selskabet og dets Virksomhed, med andre Ord af rent ideelle Grunde; men det vilde dog heller ikke være rigtigt, hvis vi ikke søgte at holde Redaktør og Forfattere saa nogenlunde skadesløse for det Tidstab, de lider under Arbejdet for Tidsskriftet, hvilket naturligvis ikke forhindrer os i stadig at staa i Gæld til de Medlemmer, der arbejder til Fordel for denne Del af Selskabets Virksomhed. Jeg fremhæver udtrykkelig dette, fordi vi nødig vilde have, at den Omstændighed, at der paa et enkelt Punkt er fremkommet Kritik af Redaktionen, paa nogen Maade skulde betyde, at man indenfor Selskabet havde glemt den Taknemmelighedsgæld, hvori vi staar til den nuværende Redaktør for hans store og udmærkede Arbejde for Tidsskriftet, hvortil jo til Overflod kommer, at Direktør Schaffalitzky de Muckadell gennem sin øvrige rige Virksomhed i Selskabets Tjeneste som mangeaarig Formand og stærkt paaskønnet Foredragsholder i fremragende

Grad har gjort sig fortjent af vort Selskab, hvilket alt jo ogsaa med Rette er blevet fremhævet af Søløjtnant I Hammerich, men Udvalget er kommet til det Resultat, at man muligt vil kunne lette Redaktøren Arbejdet ved at adjungere ham et Redaktionsudvalg, hvorigennem man vil søge at knytte en fast Medarbejderstab til Tidsskriftet.

Ideen er naturligvis ikke ny. Da Kommandør Schultz i sin Tid afløste daværende Kommandør Hansen som Redaktør, var man inde paa en lignende Tankegang, idet den daværende nytiltrædende Redaktør søgte at knytte en fast Medarbejderstab til Tidsskriftet ved at henvende sig til en Række Officerer, der gennem fremmed Krigstjeneste eller paa anden Maade maatte forudsættes at have erhvervet sig særlige Betingelser for at holde Tidsskriftets Læsere & jour med, hvad der foregik i de forskellige fremmede Krigsmariner.

Systemet virkede sikkert ogsaa tilfredsstillende i en længere Periode, men vi har dog ikke ment at ville foreslaa en Tilbagevenden til nøjagtig det samme System, idet det paa Grund af den rivende Udvikling, der er foregaaet paa alle Omraader, nu vilde være noget vanskeligt for de enkelte Officerer at følge med paa samtlige Omraader indenfor en stor Marine, og det vi derfor nu vil foreslaa er, at Redaktionsudvalget kommer til at bestaa af Officerer, der hver for sig repræsenterer et Fag indenfor den sømilitære Videnskab, idet vi meher, at kunne gaa ud fra, at en Officer, der for Eksempel er til nogenlunde stadig Tjeneste ved Artilleriet eller Søminevæsenet, eller som for Eksempel i Marinestaben beskæftiger sig med Strategi eller Taktik, ogsaa har Lejlighed til at følge Udviklingen indenfor sit specielle Omraade i Udlandet og derfor har særlige Forudsætninger for indenfor sit Fag at kunne gøre Tidsskriftets Læsere delagtige i sin Viden. Ved Marinens forskellige Afdelinger cirkulerer der jo et større Antal Tidsskrifter, hvoraf de enkelte Specialister søger at udtrække, hvad de særlig har Brug for, og gennem Arbejdet i deres Specialitet skaffer de sig særlige Kundskaber, som de fra Tid til anden

kan gøre nyttebringende ogsaa for os andre i en for den almindelige Søofficer passende affattet Form.

Det er naturligvis ingenlunde Meningen at indskrænke Bidragene udelukkende til de specielle Fag, tværtimod, enhver, der har noget alvorligt paa Hjerte, bør efter vor Mening nu som tidligere være velkommen, men vi vilde gerne hjælpe Tidsskriftet til at følge med paa alle de mere vigtige Omraader.

Det egentlig historiske har naturligvis ogsaa sin Berettigelse, men de mindre aktuelle Emner maa, naar Pladsforholdene er indskrænkede, vige for de mere aktuelle.

Vi finder det dog rigtigt, at Tidsskriftet for Eksempel bringer Nekrologer over Søløjtnantselskabets egne Medlemmer, men ved Siden heraf mener vi, at Tidsskriftet kun bør give Plads for Nekrologer over Mand, der har staaet Selskabet nær og haft særlig Betydning for Marinen.

Medens vi fremsætter Ønske, kunde jeg maaske nævne, at man i sin Tid glædede sig over Kaptajn Holenbergs Litteraturoversigter, men vi mener, at hvis de, som vi kunde ønske, genoptages, skulde det være i en mere sammentrængt og overskuelig Form, saaledes at Tidsskriftets Læseres Opmærksomhed henledtes paa saadanne Artikler i fremmede Tidsskrifter, der maatte kunde paaregne særlig Interesse, og som paa Grund af Forholdenes Natur ikke egnede sig til Gengivelse i Uddrag eller Oversættelse.

Hvad det pekuniære angaar, har vi ikke ment at burde opstille nye Regler; vi mener, at Redaktøren bør bibeholde sin nuværende Indtægt, og at Forfatterhonorarerne ikke paa noget Punkt bør nedsattes, vi er nærmest tilbøjelige til at beklage, at Selskabets Tilskud pr. Medlem i Aar er nedsat, men dette Tilskud skal jo fremtidig fastsættes for et Aar ad Gangen, saa herpaa kan der jo raades Bod, vi har nemlig gennem Forhandling med Redaktøren faaet det Indtryk, at man maa være forberedt paa, at Tidsskriftets Indtægter er udsat for at gaa tilbage, fordi det vil være vanskeligt

i Længden at bevare den nuværende ret betydelige Indtægt,
der tilflyder Tidsskriftet gennem Avertissementer.

Jeg skal dog for ikke at blive misforstået blot næv-
ne, at vi mener, Tidsskriftet vil kunne holdes gaaende med
det Tilskud, det fik i 1922, hvorimod vi er bange for, at
den Nedsættelse, der har fundet Sted i Aar, ikke vil kunne
opretholdes.

Efter disse indledende orienterende Bemærkninger skal
jeg nu have den Ære at oplæse vort Forslag, som er blevet
tiltraadt af Redaktøren, og som vi derfor trøstigt lægger
i Selskabets Hænder.

sign. *Old.*